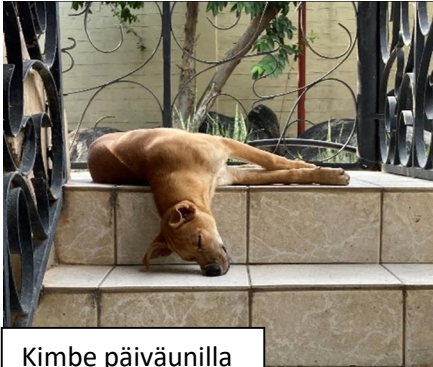

Bwana Yesu asifiwe!*

Kimbe päiväunilla

Nyakatossa on saatu ensimmäinen lukukausi päätökseen. Omalta kohdalta tuota lukukautta voisi kutsua harjoituslukukaudeksi, sen verran paljon joutui kohtaamaan uusia asioita itsekkin ja niiden kanssa täytyi opetella tulemaan toimeen. Kun lukukauden kurssveja loppukesästä suunnitteli, ei vielä silloin ollut oikein kunnollista ymmärrystä siitä, mitä ja miten asioita olisi hyvä käsitellä. Nyt alkaessani rakentaa seuraavien kurssien suunnitelmia, on oma ymmärrys onneksi hieman parempi sen suhteen.

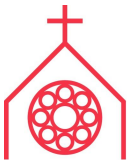
Koska opetan tänä vuonna pääasiassa eksegetiikan, eli Raamatun tutkimuksen piiriin kuuluvia opintoja, joudun käymään melkoista kädenvääntöä akateemisuuden ja raamatullisuuden välillä. Kun tulee suhteellisen suoraan suomalaisesta yliopistosta opettamaan noita aineita, ei voine välttyä akateemisen lähestymiskulman tuomilta haasteilta, onhan se ollut viimeiset vuodet lähestulkoon ainoa tapa käsitellä Raamattua ja sen yksittäisiä kirjoja ja kirjoituksia. Täällä taas tuo tulokulma Raamattuun aiheuttaa lähinnä hämmennystä: miten voidaan sanoa Jumalan sanasta, siis yhdestäkään Raamatun kirjasta, että ne sisältävätkin materiaalia eri aikakausilta tai siinä on selkeitä viitteitä mahdollisesta myöhemmästä muokkaamisesta? On siis useaan otteeseen täytynyt pysähtyä pohtimaan, mikä on paras lähestymistapa opiskelijoiden ymmärryksen lisäämiseksi, kuitenkin aiheuttamatta ylitsepääsemättömiä uskonkriisejä.

Omaan opetustyyliin on myös syytä tehdä muutamia korjauksia uuteen lukukauteen lähdetessä. Tähän saakka olen pääasiassa luennoinut ja olettanut opiskelijoiden tekevän omat muistiinpanot sen pohjalta. Viimeistään koeviikon myötä on kuitenkin käynyt ilmeiseksi, etteivät kaikki opiskelijat pysty sellaiseen työskentelyyn. Jo se, että luennot osalle ryhmistä pidetään englanniksi näyttää olevan tarpeeksi haastavaa, joten luentomuistiinpanot on syytä jatkossa kirjoittaa taululle opiskelijoiden kopioitaviksi. Tämä tarkoittaa siis sitä, että joudun tekemään luennoista itsekkin muistiinpanot. Ehkä se osaltaan myös tuo tunteihin paremmin johdonmukaisuutta, enkä niin usein eksyile harhapoluille kertoessani jotain omasta mielestäni erityisen mielenkiintoista sivujuonetta käsiteltävään aiheeseen.

Opiston kuoro laulaa usein aamuhartaudessa

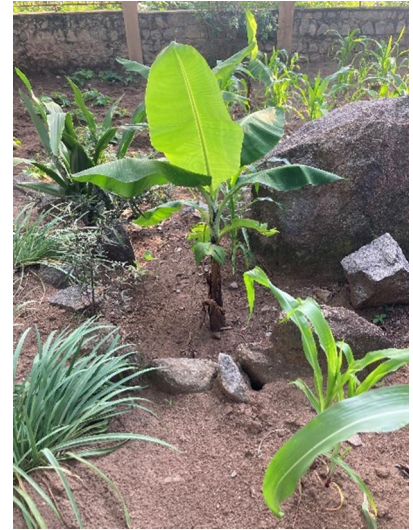
Ensimmäinen lukukausi siis huipentui koeviikkoon, minkä aikana opiskelijat tekivät loppukokeet lähes jokaisessa kurssissa. Omana roolinani tuon viikon aikana ja ennenkin oli laatia kokeiden aikataulut, sekä valmistella kokeet niin, että ne olivat oikeaan aikaan oikeilla opiskelijoilla. Omat haasteensa tähän toi opettajakunta. Jokaisen opettajan tuli valmistaa kokeet

kursseillensa ja toimittaa ne ajoissa kopiointia varten. Määräaikaan mennessä ei tietenkään kaikki kokeet olleet löytäneet tietään pöydälleni, joten osaa kokeista sai metsästä melkein kokeen alkuun asti. Pari kertaa aamun ensimmäisiä kokeita kopioitiin samana aamuna. Tästä huolimatta kaikki kokeet saatiin pidettyä suurin piirtein suunnitellussa aikataulussa. Kun koeviikko sitten päättyi, olin aika puhki. Muutaman päivän ajan tuolla viikolla jouduin olemaan yhtäaikaan neljän eri viran haltijana, kun yhdellä jos toisella tuli yllättäviä menoja. Mutta viikosta siis selvittiin ja omalta osalta kokeet on myös tarkistettu, joten keskittyminen seuraavaan lukukauteen on jo hyvässä vauhdissa.

Kotirintamalla alkuvuosi on ollut melko seesteinen. Piha on alkanut muuntua hiljalleen viljelysmaaksi, kun ensin sinne istutettiin kymmenen banaanipuuta, ja heti kohta perään ilmaantuivat maissit ja pavut. Viimeisimmät lisäykset ovat olleet pinaatti ja sokeriruoko, tosin pinaatin osalta on vielä hieman epävarmaa, saavatko taimet kasvaa

rauhassa, vai jäävätkö ne koirien tallomiksi. Aluetta yritettiin jo rajata niin, etteivät koirat pääsisi juoksemaan siitä yli. Käytetty aitamateriaali osoittautui kuitenkin liian heikoksi, ja se olikin revitty riekaleiksi kun vain selkensä käänsi.

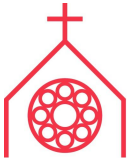
Sadonkorjuuta on päästy myös tekemään avokadojen osalta. Kahdesta puusta on toistaiseksi kerätty kypsiä avokadoja varmaan 50 kiloa, ellei jo enemmänkin. Eikä vielä toinen puu ole lähellekään tyhjä. Niitä on sitten jaettu ympäriinsä, kun ei yhden ihmisen taloudessa määräänsä enempää voi avokado pastaa tai guacamolea syödä. Ensimmäisestä erästä vein ison osan opistolle, missä ne olivat tehneet nopeasti kauppansa. Toisen

erän kohdalla täytyikin jo etsiä muita loppusijoituskohteita, kun opistolta olivat opiskelijat jo ehtineet poistua lomalleen. Seuraavaksi näyttäisivät valmistuvan guavat, joten luvassa on smoothie-kausi, mikäli vain tehosekoittimessa moottori kestää. (Ei se sitten kestänyt vaan elämää ylläpitänyt sininen savu postui laitteesta kesken kaiken.)

Lukamisat ovat olleet naimisissa jo 50 vuotta

Opettamisen lisäksi olen päässyt myös osallistumaan jumalanpalveluselämään. Syksyllä liturgia ja ehtoollisen asettaminen meni englanniksi, nyt saman on päässyt tekemään myös swahiliksi. Naureskelinkin tuossa, että olen toimittanut sakramentteja enemmän englanniksi ja swahiliksi kuin suomeksi. Suomeksi ehtoollisen

asettamisia ei vielä ole lainkaan ja liturgina olemistakin vain opiskeluajoilta. Mutta sen siitä saa, kun aloittaa pappisuransa Tansaniassa.

Alkuvuoden iloisein uutisiin on kuulunut myös postin saapuminen. Tässä viime viikkoina olenkin päässyt lukemaan Lähetysseuran viime vuoden maaliskuulta alkaen. Myös joulukortit saavuttivat määränpänsä vain kaksi kuukautta myöhässä. Toivottavasti posti nyt jatkossakin saavuttaisi meidät ”normaalilla viiveellä”. Muutoinkin on ollut mukava saada yhteydenottoja seurakunnista ja yksittäisiltäkin lähetystyön tukijoilta. Niiden myötä muistaa paremmin, ettei tätäkään työtä tarvitse tehdä yksin, vaan saa olla tekemässä seurakuntien ulkomaantyötä. Samalla tulee konkreettisemmaksi jotenkin myös se, että on paljon ihmisiä jotka säännöllisesti muistavat minuakin rukouksin. Sillä on valtava merkitys, siispä suuri kiitos siitä.

Minä, Samwel ja opiston johtaja Mimii, lukukauden päätösjumalanpalveluksen jälkeen.

*: Ylistetty olkoon Herra Jeesus! – tervehdys, jota kristityt käyttävät tavatessaan. Toisinaan myös saarnoissa lause toimii välimerkinä. Vastaus tervehdykseen on ”Amen” tai ”Amina”.

Kari-Antti Kitunen

kari-antti.kitunen@felm.org

c/o Felm,
P.O.Box 976
Nyamagana, Mwanza,
Tanzania

voit myös seurata minua instagramissa:

@karoti_za_kuhani

Kari-Antti Kitunen

Teologisten aineiden opettaja Nyakaton Raamattukoululla, Mwanzassa, Tansaniassa.

Rukousaiheet: Uusi lukukausi kaikkine haasteineen.

Viisautta päättäjille pandemian hoitoon.